

Прослава Светог Варнаве Хвостанског у Врањешу

Градско насеље Врањеш у општини Источно Ново Сарајево било је 12. новембра 2022. године центар величанствене славе и прославе Светог оца нашег Варнаве (Настића), Епископа хвостанског, исповедника вере и великог страдалника сарајевског.

Свети храм у Врањешу подигнут у његову успомену био је премален да под своје сводове прими мноштво верних који су се сабрали на свету архијерејску Литургију коју је служио Високопреосвећени Митрополит дабробосански г. Хризостом уз саслужење протојереја-ставрофора Чеде Ђуреиновића, Ранка Билинца, Миомира Зекића и Јадрана Даниловића, јереја Видака Вујадиновића и Божидара Тановића, као и ђакона Будимира Гардовића.

Након свете Литургије митрополит Хризостом је осветио славске дарове кума прославе из породице Бјелоглав из Касиндола.

-Радујмо се данас, браћо и сестре, дану успомене и славе Светог оца нашег Варнаве, Епископа хвостанског, исповједника вјере и великог страдалника сарајевског. Њего страдање је почело управо у Сарајеву у децембру 1947. године, свега неколико мјесеци након његове хиротоније на Преображење 1947. године. Почело је у Сарајеву, у граду у који се он са побожним родитељима вратио из Гере у Индијани, у граду у ком је растао и узрастао из вјере у вјеру, на изворишту честитости и побожности православних Срба

града Сарајева. Од његове ране младости осјетио је у себи присуство Бога и био је сам Божји човјек, богоносац као Свети Игњатије. Тог духовног човјека Свети Варнава је богатио божанским врлинама које су га одвеле до Голготе, до страдања. Ништа га, па ни муке, патње и страдања нису могла одвојити од Христа Господа. И све тако до 1964. године када су га прогонитељи и мучитељи на перфидан начин убили. Иако је велике муке претрпио, од свих њих сам га је Господ избављао и лијечио, давао му као свим светим мученицима духовну снагу и благодат да многе од својих мучитеља преобраћа у хришћане и вјернике. Није, браћо и сестре, гоњење Цркве престало Миланским едиктом 313. године. Не! Црква је увијек гоњена и прогањана па и дан данас. Безбожни комунисти су након 1945. године стварали нову религију чија је суштина култ комунистичких личности. Они су, де факто, обнављали култ личности из времена Римске империје, када су се људима, односно царевима приносиле жртве, када су царева проглашавали божанствима и боговима римског пантеона. Безбожни комунисти су своју безбожност преокренули у култ њихових личности. Свети отац Варнава је жестоко жигосао ту безбожничку нову комунистичкоцентристичку религију' и народ Сарајева, нарочито младе Сарајева, учио да то одбацују и презиру као нови вид идолопоклонства, беседио је митрополит Хризостом.

spc.rs